

Jóhírmondó

„Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”

(2 Kor 12, 9)

XVII. évfolyam 4. szám 2012. október

Első osztályosok

Garabonciás BEG

Gólyanap

Nürnbergi kirándulás

Szélrózsa

Thaiföldi vendégek

Thaiföldi vendégeink

Szeptember közepén, mint az bizonyára sokatoknak feltűnt távol-keleti vendégek érkeztek iskolánkba.

A négy tanárból és tizenkét diáklányból álló thaiföldi küldöttség két hetet töltött hazánkban, elsősorban Békéscsabán.

Gimnáziumunk kapcsolata az amnatcharoeni iskolával már többéves múltra tekint vissza.

Évekkel ezelőtt egy thaiföldi diáklány töltött itt néhány hónapot a BEG-ben, és olyan jó viszonyt alakított ki a vendéglátócsaládjával, hogy ebből a kapcsolatból végül egy diákcseré-program született. Ennek keretén belül először az ázsiai országból repült hozzánk egy delegáció, novemberben pedig rajtunk a sor, hogy megismerkedjünk a thaiföldi emberekkel és az ország, az európaiaktól meglehetősen eltérő egzotikus kultúrájával.

Ami a kulturális különbséget és sokszínűséget illeti, abban Békés megye sem szenved hiányt, így a vendégek programjának tematikája is e köré épült. A főszervező, Rumble Erika tanárnő és segítői (többek között az egy-egy thaiföldi diákt befogadó és elszállásoló BEG-es tanulók és családjaik) igyekeztek a város és a környék nevezetességeit bemutatni.

A Gyulai vár, a csabai templomok, a szabadkígyósi kastély, Szeged és a békési pálinkafőzde mellett, a megyében élő kisebbségekkel is megismertették a küldöttséget.

Jártak Gyulán a román görögkeleti templomban, Békéscsabán a zsinagógában és a szlovák tájházban, valamint, igazi különlegességként elfogyaszthattunk egy jellegzetes cigányételt a békési roma étteremben.

A kötött programok mellett, azért a szórakozásra is jutott idő. A gyerekek voltak lovagolni, ijáskodni, kerékpártúrán és bowlingozni is. Ez utóbbi érdekessége, hogy az egyik thai diáklány, Fah úgy nyert fölényesen az összes játékos közül, maga mögé utasítva a tanárait és a meglehetősen jó játékos hírében álló Rumble tanár urat, hogy még sohasem fogott a kezébe bowling-golyót. Meg is kapta érte a nagy tapsot, ami egy különös szokása a thaiföldieknek, ugyanis minden apróságot, ami tetszik nekik, vagy lefényképeznek, vagy megtapsolnak. Másik érdekesség, hogy rendkívül tisztelettudóak és mindent többször is megköszönnek. Egyébiránt a diákok legalábbis tanárszemmel olyanok, mint magyar társaik.

Az iskolában az Ipad és az okostelefon bővületében élnek, valamint imádnak órán beszélni.

A békéscsabai tíz nap után a hátramaradó időt Rumble Erika tanárnő vezetésével a Dunántúlon utaztatva, és az országot nézve töltötték a vendégek. Elbusoztak Székesfehérvárra, Tihanyba, Esztergomra és végül Budapestre.

Az utolsó két nap megtekintették a főváros minden turista számára kötelező helyeit, sétahajóztak a Dunán, és alaposan bevásároltak magyar termékekből.

(A thai tanárok még a szerencséjüket is próbára tették egy kaszinóban, de a reptéri arckifejezésekből ítélve inkább kevesebb, mint több sikerrel.)

A thaiföldi küldöttség szeptember 29-én repült haza Isztambulon keresztül. A reptéren még beszélgettünk egy kicsit velük, ahol elmondták, hogy egy életre szóló élményt nyújtott nekik a Magyarországon eltöltött idő, hiszen a legtöbben sohasem jártak Európában, és talán nem is fognak többet. Végül pedig ígéretet tettek arra, hogy a novemberben kiutazó tizenegy BEG-es diáknak és a négy tanárnak hasonlóan színes, élményekkel teli tizennégy napban lesz részük.

Németh Balázs

Egy New York-i taxi egészen a Garabonciás napokig!

Értelmező kéziszótár szerint:

GARABONCIÁS:

Földöntúli képességekkel rendelkező, varázslatos, másokra rontást okozni tudó személy

Ebben az évben is fontos szerepet játszott a GARA a békéscsabai diákság életében, ám rengeteg újdonsággal álltak elő a rendezők.

Idén sajnos nem volt city, ami összefogta volna az egész rendezvénysorozatot, de a hangulat ugyanúgy megmaradt a résztvevők körében. A most indult csapatban így nagyobb volt az összetartás, az erő és a tettekkészség. A későbbi változások ellenére megpróbáltuk kihozni a maximumot magunkból úgy, hogy ne menjen a színvonal rovására, a programjainkat nagy mértékben átszerveztük.

- *Ki látta a tűzijátékot az iskola udvarán?*
- *Ki ült a korzótéren a taxiban?*
- *Ki kötött házasságot a Garán?*
- *Ki tombolt a rögtönzött rapkoncerten?*
- *Ki kereste meg a gyilkost a Cluedo-ban?*
- *Ki ment el Stella nem mindennapi divatbemutatójára?*
- *Ki látta az óriás almát a Happeningen?*
- *Ki flash mob-ozott az Előre kabalájával?*
- *Kit érdekel, hogy 4. lettünk?*

Csütörtök este, amikor a Szabadság szobrunk már elhagyta a tiaráját, a lufik kidurrantak, és az amerikai zászló elszakadt, amikor még az oroszlan is lógatta az orrát, életemben először büszke voltam, hogy BEG-es diák vagyok. Büszke voltam az iskolámra, büszke voltam arra, hogy bár csak a fél lelátót töltötünk meg, akik ott voltak, mind örültek, hogy fiatalok, boldogok, együtt lehetnek, hogy BEG-esek!

Legfőképpen azokra voltam a legbüszkébb, akik szárnyakat adtak a The BEG APPLE sárga taxijának:

Sofőr: Ferencz Fanni

Slusszkulcs: Vadász Boldizsár

Utasok: Kutyej Dani, Kovács Niki, Szűcs Imre, Máté Hanna, Volent Réka, Kovács Petra, Molnár Bence, Bagi Nóri, Priskin Betti, Pauló Zoltán, Kondor Bekény, Gura Kata, Faragó Ádám, Benkő Péter, Szabó Orsolya. S végül, de nem utolsó sorban a visszapillantók: Seprenyi Marcell, Szabó Fanni Eperke

„Yo taxiba be, ablakot le, könnyököt ki New Yorkba el. Nagy király a Beg Apple, mellettem a Dani ül. Yo túráztatom a népet, SKF figyel, most a világ összes zsűrije a mienk. Szóljatok már Daninak, hogy nyitva van a sulis ajtó! HÉ, DANI NYITVA VAN A SULI AJTÓ!” (A stáb egyik feladata, a rap szöveg.)

Szabó Orsolya Edit 12. D

Ebben az évben a Szélrózsa Ifjúsági Találkozó helyszínét a Balaton-parti Fonyódliget adta a táborozók nagy örömére.

Az odavezető út elég simán ment, a regisztráció viszont sajnos nem volt zökkenőmentes a nagy tömeg miatt, de amikor megláttuk, hogy a szállás csak pár méterre van a vízparttól minden bosszúságunk elszállt. A Békéscsabáról érkező fesztiválózó két egymással szemben álló faházat kaptak, így az esték mindig jó hangulatban teltek. A hajnalokig tartó beszélgetéseknek másnap reggel éreztük meg a súlyát, amikor a kijelölt sátorba kellett mennünk, hogy elvégezzük a ránk bízott feladatot. Mi ugyanis segítőként vettünk részt a találkozón. A feladatunk a játéksátorban megszervezett vetélkedők, sorversenyek levezetése, valamint a társasjáték-kölcsönzés lebonyolítása volt. Az igazat megvallva nem ez volt a legnépszerűbb sátor, volt, hogy csak ketten próbáltuk mulatni az időt rövizéssel, vagy valamilyen számunkra ismeretlen társasjáték kipróbálásával. Az idő elég lassan telt, főleg, hogy esténként nem aludtunk túl sokat, ezért mindig örültünk a látogatóknak. A többi programon nem igazán tudtunk részt venni. Az egyetlen, amire mégis sort kerítettünk a Kontasztkiállítás volt. Nagyon elgondolkodtató, és egyben megrázó kisfilmek és képek gyűjteménye. Én mindenkinek ajánlom, ha van rá lehetősége, látogasson el erre a kiállításra.

Mert ha már csak annyit elér valakinél, hogy meglátja, hogy mennyi szörnyűség van a világban, mint például a családon belüli erőszak, drogfüggőség, alkoholizmus, és rádöbben, hogy milyen szerencsés, hogy velem ezek nem történtek meg,

vagy a hatására elborzad a drog kipróbálásától, már elérte a célját. A legkedveltebb programok az esti koncertek voltak. Az időjárás sajnos csak az első pár napban kedvezett nekünk, de a balatoni fürdés így sem maradt el. A játéksátor egyik programjaként – a jó időre való tekintettel – még vízibomba csatára is jelentkezhetek a vállalkozó szellemű résztvevők. Mi sajnos, vagy nem sajnos, kaptunk jó néhányal a nyakunkba.

Ami a legjobban tetszett az egész ifjúsági találkozóban, hogy új emberekkel ismerkedtünk meg, akikkel egyébként nem találkoztunk volna. Azt mondhatom, hogy barátságokat is kötöttünk, akikkel ha nem is minden nap, de két évente újra találkozhatunk, és felleveníthetjük az előző táborozás örömeit.

A hazafelé vezető úttal voltak kellemetlenségeink, a vonaton például nem volt elég hely, így a fél társaság a földön volt kénytelen átvészelni az utat, Szolnoknál pedig lekéstük a csatlakozást, ezért több mint egy órát kellett várnunk. Mindezek ellenére azt hiszem, mindenki nevében mondhatom, hogy bár kicsit fáradtan, de új élményekkel gazdagodva értünk haza. Remélem, 2014-ben még több ember kap kedvet hozzá, és válik az ifjúsági találkozó részévé. Mi ott leszünk!

9. C

2012. szeptember 3-án a 9. C osztály sikeresen elkezdte a 2012/13-as tanévet.

Az osztályba 33 tanuló jár, 5 fiú és 28 lány. A közösség tagjai nem voltak annyira ismeretlenek egymás számára, mint először azt sokan gondolták, mert a nyár végén tartottunk egy „osztályismerkedőt”. Így iskolakezdés előtt megismerhettük egymást. Azért jelentkeztünk a szakközepes osztályba, mert mindannyian jól rajzolunk (reméljük), habár a kockákat még gyakorolnunk kell. Túl vagyunk már az első szakmai órákon is (grafika, festő, textil, fotó), és kíváncsian várjuk a forgót, ahol lehetőségünk van arra, hogy kipróbáljuk a többi szakot is. A koleszosok túlestek a „tökjő” héten, ahol a felettük járó diákok megtréfálták őket, emellett izgalmas programokat szerveztek. Nagy lelkesedéssel készültünk a gólyanapra, a gólyabálra, s így utólag elmondhatjuk, felavattak bennünket

9. A

A kilencedik osztály minden „gólya” számára izgalmas lehet.

Mert az is! Végül is mennyire felemelő érzés, mikor a nálunk nagyobb diákok kedvük szerint ugráltatnak minket. Persze poén az egész! De azért nagy fellélegzés, hogy túl vagyunk rajta! Az meg csak még jobb, hogy jövőre ezt mi tehetjük meg a kilencedikekkel! Huszonnyolcan vagyunk az osztályban...igaz, elég furcsa, hogy csak nyolc fiú van, de ezt tekinthetjük lányuralomnak is.

Még fura kicsit az osztályközösség. Mivel az osztály fele a BEG-ből folytatta tovább a tanulmányát, így a beilleszkedés nehezebb volt az újaknak. Belépni egy megszokott osztályközösségbe kicsit zavaró volt az első hetekben, de szerencsére már mindenki jóban van mindenkivel. Reméltük, hogy a gólyabál is jobban összehozza a csapatot, de sajnos nem mindenki jött el, bár még így is mondhatjuk, hogy összekovácsolódtunk.

9. D

Eljött a várva várt tanév. Minden nyolcadikos diák várta, hogy bekerüljön a középiskolába.

Mi is kíváncsiak voltunk, milyenek lesznek az új osztálytársaink, középiskolás tanáraink és főként, hogy érezzük majd magunkat az angol nyelvi előkészítőben! Szerencsére minden ide jelentkező diákot felvettek, szám szerint huszonötöt. Már van közös bennünk: szeretjük a pénteket és utáljuk a hétfőt! :) A fiúk már jól kijönnek egymással, megtalálták a közös hangot. Fociznak és a maguk örömeire ugratják egymást. A lányok is kezdenek egy jó csapatná válni, fő-

leg most, hogy leginkább rájuk hárult a gólyabál, a videó és a műsor megszervezése. Ezt a feladatot viszont nagy örömmel és lelkesedéssel vitték véghez. Az osztályban sok színes egyéniség van, a különbözőségek ellenére jól megértjük egymást! Mondhatom az egész osztály nevében, hogy jó csapat leszünk, és sok szép évet fogunk eltölteni együtt!

Avatás – Gólyabál 2012.

Egy kellemes októberi csütörtök kicsit más-képp kezdődött a Békéscsabai Evangélikus Gimnáziumban, mint azt megszoktuk.

A reggelt rövid áhítattal nyitották meg 9. évfolyamosok számára az Evangélikus Nagytemplomban, majd séta következett a református és katolikus templomba, ahol a tanulók megismerkedtek a templomok történetével és a felekezetek közötti különbségekkel. Végül a gólyák furcsábbnál furcsább szerelésekben érkeztek meg az iskolába.

Az „öreg” diákok, vagyis a 10. évfolyam lehetőséget kapott arra, hogy továbbadja azokat a sérelmeket, amiket ők kaptak egy évvel korábban. A délelőtti folyamán a gólyáknak zumbázniuk kellett az iskola udvarán, illetve különböző programokon – kapitánylabda, számháború, vetélkedő, táncház – vehettek részt.

A gólyanap egy jó hangulatú gólyabállal folytatódott, ahol a kilencedikes „újoncok” bemutatták műsoraikat, és a kevésbé kellemes vetélkedő végén elnyerték méltó jutalmukat. Reméljük, ha tizedikesek lesznek, sokkal fantáziadúsabb vetélkedővel rukkolnak elő.

9. B

A 2012/2013-as tanévet 22 fővel kezdte meg az osztály.

A nemek szerinti arány 6 fiú és 16 lány. Ennek leginkább a fiúk örülnek. Reméljük sikeresen vesszük a következő évek akadályait, s 4 év múlva elmondhatjuk igazi jó kis csapat lettünk, és szép emlékekkel vághatunk neki a felnőtt életnek.

S U D O K U

4		8	5	3			6
			1			2	
	2	6					7
8				6	5		
6	4						1 3
			4	9			8
9						6	2
		7			3		
5				2	8	7	1

S U D O K U

Elsősök családi napja

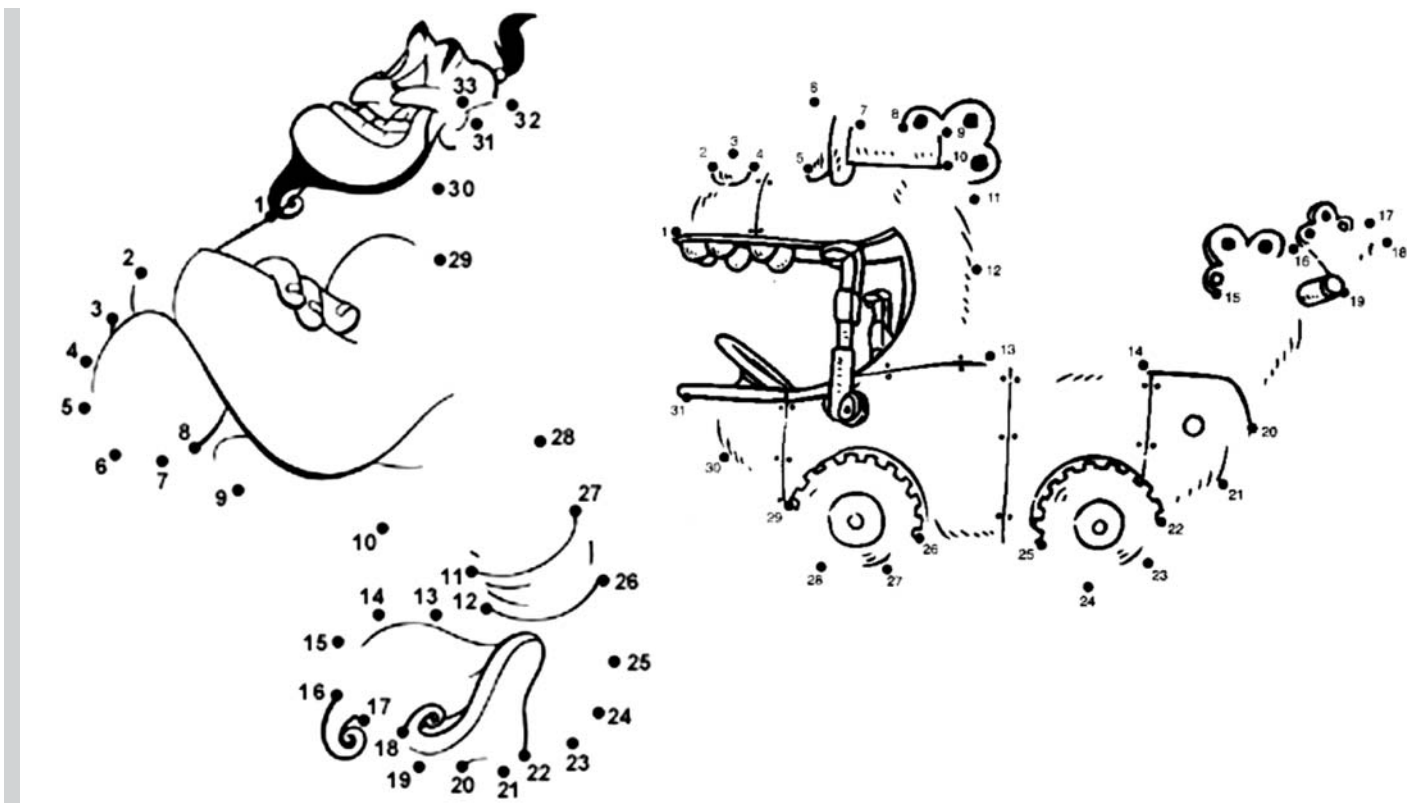
Ez történt eddig

Igen, megjöttünk!!! Amint mindenki láthatta az évnyitón... itt vagyunk!!! A nagyokkal vonultunk be a templomba , felemelő érzés volt!

Birtokba vettük a két tantermet és a játékokat. Tanultunk már sok betűt, mindjárt megbirkózunk a számokkal is. Kis udvarunkon csúszdázhatunk és mászókázhathatunk is nemsokára, a labdázás s focizás mellett. Osztálytársainkkal és szüleikkel családi napon játszottunk, nevettünk nagyokat. Novemberben báb-színházba készülünk.

Köszönjük az ebédlőben tanúsított türelmeteket! Ugye örültök, hogy még a papírgyűjtésben is „segítettünk” nektek, felsősöknek.

Pappné Hüttner Csilla

A kisgimisek

A szeptemberi első becsengetésén 45 csillogó szemű ötödikes kereste „lázasan” a tantermet, helyét ebben az első látásra labirintusnak tűnő, hatalmas épületben.

Voltak, akik csak az első óra felére kerültek a megfelelő helyre. Néhány nap alatt legtöbbjüknek lettek padtársai és újdonsült barátai is.

Még sok-sok kérdőjel van, melyik az A és vajon melyik a B hét, irodalom lesz-e vagy nyelvtan, vagy netán matek??? A főbejárat megaméretű ajtajának a kinyitása sem tartozik a legkönnyebb feladatok közé. Még itt-ott a tornasor sem az igazi, és a feladatok sem mindig mennek elsőre, a felszerelések is olykor elkeverednek valahol, de hisz nem rég még csak néhány tantárggyal, és csak egy-két tanító névvel kellett lépdelni a tudáshoz vezető rögzös úton. Szerencsére türelemből van elég.

Szeptember utolsó péntekjén egy kellemes délutánt tölthetett együtt a két osztály. A „golya-délután” évek óta azért találtuk ki, hogy a két osztály jobban megismerhesse egymást, a játék erre a legjobb mód.

Sorversenyek, ügyességi játékok tették színessé a délutánt, még az égiek is kegyesek voltak hozzánk, mert bár egész délelőtt szakadt az eső, délutánra hét ágra sütött a nap, és néhány kinti játékkal tudtuk lemozogni azt a sok finomságot, amit a szülők jóvoltából kínáltunk a gyerekeknek. Sütik, szendvicsek, ropogtatni valók, üdítők sora várta a csapatot az ebédlőben.

Nagy öröm, hogy mindkét osztályba nagyon sok iskolánkban tanuló diáknak jár a testvére, jó nézni, ahogy a „nagytesók” besegítenek a nehezebb pillanatokba. Megható volt az a büszkeség, ami a „kicsiket” töltötte el, amikor az október 6-i megemlékezésen szereplő tesók megjelentek az oltár előtt.

Nagy Andrea tanárnő

Keresd meg a két rajz közötti különbségeket!

Nürnbergben jártunk! Wir waren in Nürnberg!

Az idei tanév őszén iskolánkból egy csoport részt vett egy jubileumi rendezvényen, amelyen a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Bajorországi Evangélikus Egyház testvérkapcsolatának 20 éves évfordulójáról emlékeztünk meg Nürnbergben. A találkozó mottója „20 éve együtt az úton”.

Október 11-én még sötétben és nagy izgalommal reggel öt órakor elindultunk úticélunk felé. Egy 12 órás útnak néztünk elébe, amely végül 14 órára emelkedett, mert Németországban két dugóba is belekeveredtünk. Miután megérkeztünk a nürnbergi Wilhelm Löhe Iskolába vacsoráztunk, majd elfoglaltuk a tornateremben a szállásunkat.

Következő nap reggel, az egész rendezvényt egy német magyar nyelvű áhítattal nyitottuk meg a város egyik legrégebbi templomában. Ezután egy játékos városismereti-túrán vehettünk részt, amely folyamán lehetőség nyílt a minket koordináló lányokkal németül is beszélgetni. A feladatok közt sok érdekesség volt: kellett lépcsőt számolnunk, rajzol-

nunk és kérdezősködnünk is. Mindezt persze úgy, hogy a fontosabb látványosságokat megtekintettük. Nekem a nürnbergi vár tetszett a legjobban, mert szinte teljesen megmaradt, és az Óvárost körülvevő várfalak is végig szépek, rendezettek.

Délután közös sportprogramokon vehettünk részt, amelynek egyik állomása, a „Futva kötjük össze Bajorországot Magyarországgal” volt, egy 300 km-es távot kellett a résztvevőknek lefutniuk, ezzel is erősítve az összetartozást. Este zenés, műsoros játékok voltak.

Szombat délelőtt különböző műhelymunkákban vehettünk részt: Sztárellet és kereszténység címmel egy beszélgetésre került sor a Gryllus családdal, Magyar táncok, Bajor- magyar biológia projekt 2012., Énekműhely – egyházi zene popköntösben. Végül este egy „Bajor-magyar Oktoberfest”-en vehettünk részt, ihattunk egy kis sört is, persze csak az, akinek nem piros volt a karszalagja. Vasárnap reggel egy kis késéssel ugyan, de sikerült elindulnunk, este fél tízre meg is érkeztünk az iskola elé.

Szerintem mindenki nevében mondhatom, hogy jó volt újra a saját ágyunkban aludni, de nagyon kár lett volna kihagyni egy ilyen lehetőséget, amikor találkozhattunk a német fiatalokkal és megismerhetük őket hogyan gondolkoznak a világról.

Pap Zsuzsanna 12. D

Ismeretlen ismerősök

Egy korábbi cikkem során már bepillantást nyerhettetek az AFS program tevékenységeibe, és olvashattatok röviden arról, hogy tulajdonképpen mivel is foglalkozik a szervezet, de azért egy rövid kis emlékeztető nem árt. Az AFS nagyszerű lehetőséget nyújt mindazoknak, akik cserediákként szeretnének kilátogatni rövidebb vagy hosszabb időre egy külföldi országba. Új ismereteket szerezhetnek az ottani életről, az ország vagy az adott város kultúrájáról. Emellett mi magunk is fogadhatunk a családjunkba egy külföldi országból érkező cserediákokat. Iskolánk az idei tanévben két AFS-es diákkal is büszkélkedhet.

Martina, Dél-Olaszországból, Pompei városából utazott el hozzánk. A 16 éves lány, aki Koszecz Attiláéknál (11. A) lakik, vidáman mesélt többek között a hobbijairól is, miszerint szabadidejében szívesen gitározik, zongorázik, emellett igazán szeret a konyhában is szorgoskodni.

Martina első alkalommal jár Magyarországon. Eddigi itt tartózkodása alatt már meglátogatott néhány általa kedvelt fesztivált, és véleménye szerint mi magyarok tele vagyunk tradíciókkal. Az alapján, ahogy eddig sikerült megismernie a magyarokat, sokkal félénkebbnek tűnünk,

mint az olaszok. Viszont kedvesnek és tisztelettudónak vél bennünket. Az olasz lány mindig is jobban érdeklődött az európai országok iránt, így amikor a választott országgal kapcsolatban kellett döntenie, nem is gondolkozott sokat. Martina egyáltalán nem bánta meg döntését, és nagyon örül neki, hogy ilyen csodálatos környezetben fog eltölteni egy évet. Ami a sulit illeti, őt is nagyon meglepte az órarend. Olaszországban általában 6 órakor kell felkelnie, így számára a 8 órás kezdet szinte öröm. Az ottani iskolája, a miénkhez hasonlóan szakokra van osztva. Ő például egy nyelvi osztályba jár, ahol leginkább három nyelvet sajátíthatnak el az olasz nebulók: angolt, franciát

és németet. Martina mesélt a fogadó családjáról is. Mivel egy igencsak nagy családnál él, nincs egy kócska pillanat sem, amikor magányosnak érezheti magát. A „testvérei” és a fogadó szülők is mind nagyon barátságosak vele, és sokat segítenek neki a magyar nyelv tanulásában is. Próbál sok időt együtt tölteni a fogadó családjával. Esténként általában közösen filmet néznek, vagy egy nagy családi beszélgetésre kerítenek alkalmat, így Martina rendkívül sok érdekességet hall a magyar szokásokkal kapcsolatban.

Pao-lin a 18 éves, belgiumi lány jelenleg Bela Dina családjánál él, Békésen. Pao-lin első alkalommal jár Magyarországon, és nem is nagyon hallott még ezelőtt országunkról.

A magyar „hungarikumok” felkeltették az érdeklődését, így többek között nagyon kíváncsi volt a magyar konyhára is, leginkább a híres magyar kolbászra és a gulyás levesre. Nem okoztunk neki csalódást. Pao-linnak kimondottan tetszik az iskolánk, és az iskola légköre. Elmondása szerint

az iskolára vonatkozó szabályok nálunk sokkal kötetlenebbek, mint náluk, Belgiumban. Ami újdonság volt számára, az az órarend, hiszen nálunk csak 45 percesek az órák, míg Belgiumban sokkal hosszab ideig tart egy tanóra. Mind Magyarország, mind az iskolánk hamar a szívébe lopták magukat. Pao-lin már az első itt eltöltött hét után otthon érezte magát. A Brugesből érkező lány jelenleg az én osztályomban, a 12. F-be jár. Hamar megbarátkoztunk az új diáklánnyal, Pao-lin már az első alkalomtól fogva nagyon barátságosnak és közvetlennek tűnt, és mivel angol nyelvis osztály vagyunk, a kommunikáció sem okoz gondot vele. Azt hiszem, sosem felejttem el azt a pillanatot, amikor az évnyitó napján a névsorolvasás után a számok kissé eltértek a megszokottól. Huszonkilenc...harminc...harmincegy... Harmincegy!? Igen, jól hallottuk. Némi elmélkedés után hátrapillantva Pao-lin már hatalmas mosollyal az arcán üdvözölt bennünket.

Torma Myri 12. F

Újdonságok évszaka

Újra elérkezett az ősz, ami a divat szempontjából az egyik legfontosabb időszak. Ez a divatvilág újéve, amikor úgy érezzük meg kell újulnunk kívülről és belülről, és alig várjuk a legújabb szeptemberi magazinok megjelenését, hogy az aktualitásokat a magunk képére formáljuk. Azonban tisztában kell lennünk azzal, hogy a divatnál még fontosabb önmagunk stílusának és képének kialakítása.

Ezekben nagy segítségünkre lehet, ha beszerzünk pár nagyon fontos alapidarabot.

Ezek közé tartozik egy ballonkabát, melyet tökéletesen ki tudunk használni ilyenkor ősszel, a másik ilyen kötelező darab a blézer, amire bátran köthetünk övet, vagy tűrjük fel az ujját ezzel egy könnyed sikket áraszthatunk magunkból.

Azért, hogy minden a helyére kerüljön szükségünk van egy tökéletesen passzoló farmerra, aminek az alját szintén érdemes feltűrni a lazább hatás kedvéért. Ehhez egy nyomott mintás sál, egy bőrkabát és egy fekete magas sarkú, és kapunk egy kiváló outfitet. Ezek az alapok és ezután elindulhatunk felfedezni, mit is kínál számunkra az új szezon. Az ideai vezető szín a burgundi vörös, és ennek különböző árnyalatai, mely különböző stílusú ruhákon jelenik meg.

Ez lehet western vagy kemény dekadens stílus, a lényeg csakis a bíbor szín.

Emellett királykék és a méregzöld van jelen a leginkább. Párhuzamként feltűnnek a pasztellszínek, melyek a romantikus hatást növelik. Nyugodtan lehet őket az őszi ruhatárunkba csempészni. A szőrme, a bőr anyagok nagy hangsúlyt kapnak, szinte az őszi kollekcióban előfordulnak. A nyomott minták a pólókon, sálakon egyre erőtejesebben fordulnak elő, melyet kreativitással magunk is tudunk készíteni.

A kiegészítők az ideai őszi trendekben még nagyobb hangsúlyt kapnak.

Mégsem uralkodnak a teljes szett felett. Személyes kedvencem a gallér, amint ékszerként is viselhetünk, ami egyszerre aranyos és elegáns is tud lenni, mert ezerféleképpen tudunk kombinálni, legfőképpen ingekhez, pulcsikhoz.

A másik ilyen kicsit romantikusabb darab a masni, mely egyre több helyen kap figyelmet, mely az egyik legnőiesebb kiegészítő. Ha úgy hozza kedvünk, akár rockosabban is lehet hordani őket, vagyis csak az egyéntől függ, hogyan kapnak teret. Cipők terén a sikkos topánkák vannak markánsan jelen, ahol az állatminta egyformán megfér a klasszikus feketével.

A tervezők manapság gondolnak azokra a nőkre is, akiket a jóisten nem áldott meg tökéletes alakkal, ennek az empátiának a megnyilvánulási formája az alakformáló ruhák sora, melyek optikailag csálnak, így vékonyabbá tesznek.

Ezek a legfontosabb újdonságok, melyekkel meghatározhatjuk a külsőnket. A labirintusban segítenek eligazodni a nemzetközileg is elismert divatlapok, melyeket nem szabad szabályként követni, csak érdemes inspirációkat szerezni belőlük, hogy önmagunkat kifejezzük.

Vrbovszki Eszter 13. D

Hegyalja fesztivál

2009-ben voltam először a Hegyalja fesztiválon, 2012-ben (azaz ebben az évben) sem csalódtam. Sem a szervezőkben, sem a zenekarokban sőt még a környezettudatosságban sem. Hiszen a fesztivál területén minden egyes nap gyönyörű rend és tisztaság volt. (Ebben nagy szerepe volt a diákoknak és a takarító cégeknek egyaránt.)

Mint minden évben egyre több diák és zene kedvelő jön el erre az eseményre, amit Tokajban, a Tisza parton és környékén szerveznek meg. A diákoknak már csak a hangulatért egy kis kempingezésért is ajánlom. Ha nem felel meg a sátor, akkor akár faházakat, vagy lakókocsikat is lehet bérelni. A fesztiválon most is rengeteg programot szerveztek a szervezők, a jó hangulat érdekében. A fellépők között szerepelt például: a(z):Parov Stelar, 30Y, AB/CD, Anima Sound System, Bëlga, Brains, Irie Maffia, The Carbonfools, Enter Shikari (UK), Pendulum DJ set (AUS) és még sokan mások. A zenekedvelőknek és azoknak, akik szeretik a fesztiválok pörgését mindenféle szempontból csak ajánlani tudom a Hegyalja fesztivált.

Szabó Kinga 12. C

Drogos előadás

Szeptember 24-én iskolánk pár diákja azzal az élménnyel térhetett haza, hogy megnézhetette Scherer Pétert, fia szerepében Kovács Krisztiánt *A GYÁVA* című darabban.

Amikor beültünk, mind tudtuk mi fog következni. Egy újabb unalmas és fárasztó beszélgetés és előadás a drogról, kábítószerokról és azok káros hatásairól. Így szerintem jóleső csalódottsággal mondhatom, hogy amikor kijöttünk a 2 órás előadásról, nem kicsit voltunk meghökkenve a bent látottaktól. Azonnal egy drogos fiú szobájába csöppentünk, aki tele van családi problémákkal, zavaró, szinte örült gondolatokkal, veszélyes, humoros történetekkel és drog iránti szenvedéllyel. Az elkeseredett apa mindent végigkíséri, és egyre durvuló vitákkal, tehetetlenséggel figyelni fia elszigetelődését a valós világtól. A színészek nem elmesélik, hanem megmutatják, hogy válhat valaki a kábítószer áldozatává, hogy változtathat meg egy embert, és hogy tehet tönkre életeteket. Az apa-fiú kapcsolat rámutat a társadalmi problémára, akárcsak a fiúban dúló ellentétes érzelmek az apja iránt. A történet néha zavaros, hiszen a függő fiú szemszögéből nézzük meg a történéseket,

de mégis pontosan át tudjuk érezni a magába fojtott vívódást és fájdalmakat. Miután felocsúdtunk és megemésztettük a történeteket, elbeszélgethettünk a szereplőkkel és egy szakértővel, aki segített az előadás összeállításában a szereplőknek. A látottakból egy tanulságot vonhatunk le: nagyon sokat számít a lelki erőnk, de ami fontosabb, hogy tudjunk „Nem”-et mondani saját magunkért.

Poccai Szonja 12. D

Az aradi vértanúk napja: október 6.

„Szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam. És halálommal is szolgálni fogok. Forrón szeretett magyar népem és hazám, tudom, megértik ezt a szolgálatot.”

Aulich Lajos

2012. október 3-i áhítat után iskolánk ünnepi műsor keretében emlékezett meg a mártírhalált halt 13 aradi vértanúról, majd koszorút helyeztek el a diákok a vértanúk kopjafájánál a Kisligetben.

.....

Önértékelés

„Am I pretty or ugly?”

„Am I pretty or ugly?”, azaz „Szép vagy csúnya vagyok?” címszó alatt töltenek fel a tinédzserek – főleg lányok – újabbnál újabb videókat magukról a Youtube-ra.

Manapság egyre több és több serdülő fiatal, s ebből a körből is inkább a lányok szenvednek önértékelési problémákkal. Ha az énképről és azok zavarairól hallunk, gyakran a túlsúllyal küszködők jutnak eszünkbe, azonban a legújabb kutatások szerint a vékonyabb termetű kamaszok nagyobb pszichés veszélynek vannak kitéve. Ennek okai lehetnek a tévéből nap mint nap áradó reklámok, amik a szépségipart lendítik fel egy-egy újonnan megjelenő kencével, vagy akár a modellek példája, az a tökéletesség, ami egy magazin, újság címlapjáról tekint vissza ránk.

A tinédzserkor fontos időszak minden ember életében, ezért nem mindegy, hogyan éljük meg létünk ezen szakaszát.

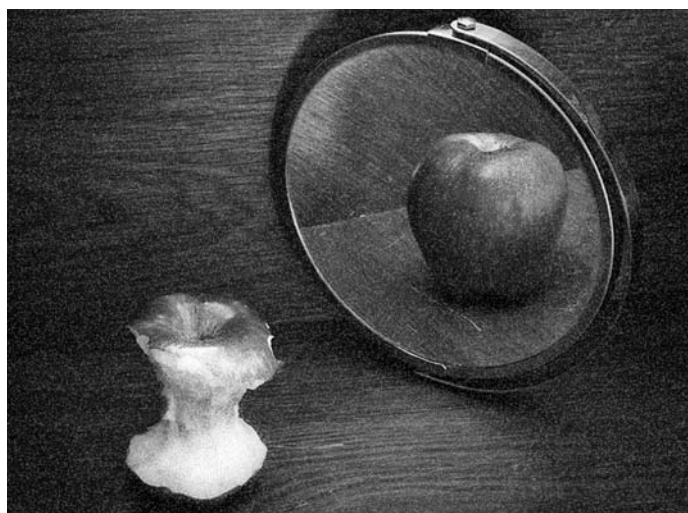
A külső körülmények, osztálytársaink, ismerőseink, szeretteink véleménye nagyban befolyásolják gondolkodásunkat mind magunkról, mind a minket körülvevő világról. Amerikában a legújabb „zavaró trendnek” a Youtube felhasználók által feltöltött önértékelési videók számítanak, ahol a feltöltők a videókat megtekintőktől hozzászólásokban várják a választ a fent említett kérdésre. Az új örület általánosságban a 11-14 éves korosztályt kebelezi be.

Noha igaz, hogy ezek a videók nagy nézettségnek örvendenek, ugyanakkor sok kritizáló is akad a nézősereg között.

A válaszok közt rengeteg változat akad, a bántó és érces megjegyzésektől „a homlokod totál megijeszt”, egészen a bölcs és bátorító kommentárokig, „te nem vagy csúnya, a társadalom az”. Ami ennél még tragikusabb: a kommentelők gyakran sutba dobják minden jó modorukat, és gyakran a rasszizmus háttérát súrolják durva hozzászólásaikkal „fekete vagy, természetes, hogy ronda is”. Amerikában már egyre többen protestálnak a videók ellen. Az új örület Magyarországon még nem terjedt el, s reméljük a legjobbakat, hogy ezután sem fog!

Az önértékelés mindig egy nehéz pont a fiatalok életében, azonban ezek a videók nem segítik előre az énkép helyes kialakulását, ezért mindig válogassuk meg, hogy kiknek a megjegyzéseire adunk.

Gábor Vivien 12. C

A Békés Megyei Hírlap fiatalított. Ezt ne úgy értsetek, hogy a régebbi dolgozók helyére újak kerültek, hanem mi, fiatalok lettünk a célpontok.

A hírlap csütörtökönkénti számában megjelenik egy úgynevezett SÉTA-oldal, ahol fiatalok írásait lehet olvasni.

Hogy mi is az a SÉTA? Sajtó és Tanulás, ami leginkább a fiatalokat célozza meg, hogy újra érdeklődjünk a nyomtatott sajtó iránt. A tavalyi évben 6 iskola jelentkezett a megyéből, hogy diákjaik szívesen megosztanák cikkeiket az újságban. Ehhez a programhoz 2012 februárjában újra csatlakozott iskolánk is. Hetente lehetett különböző témájú cikkeket írni, amiben nagy segítségünkre volt Szegfű Katalin tanárnő, aki buzdított minket, hogy írjunk, és ellenőrizte írásainkat, mielőtt leközltek az újságban. A Séta keretein belül naponta mi is kaptuk a Békés Megyei Hírlapot, ezzel is bővítve ismereteinket, sőt elhívtuk az iskolába, médiaóra Korbely Györgyöt a BEOL.hu szerkesztőjét, majd Imre Györgyöt, a hírlap egyik fotósát. Egyszer még látogatást is tettünk a szerkesztőségbe, ahol választ kaptunk mindarra, ami érdekel minket az ottani munkával kapcsolatban, és láthattuk azt is, hogyan dolgoznak a profi újságírók.

A SÉTA 10 hétig tartott, ezután a publikáló diákok közül hármunkat kiválasztották, hogy vegyünk részt az országos SÉTA táborban, továbbfejlesztve tudásukat. Békés megyéből két, más iskolába járó fiúval vágtam neki a tábornak. A helyszínt Alsómocsolád adta, ami innen jó 5 órányi autózásra van. Megérkezésünkkor különböző csoportokba osztottak be, az elkövetkezendő három napban együtt kellett dolgoznunk a más megyéből jött diákokkal. Az ismerkedés, megbeszélés után utunk a paksi atomerőműhöz vitt, ahol sajtókonferenciával vártak.

Élesben kipróbálhattuk magunkat, hiszen mi tettük fel a kérdéseket a fiatal dolgozóknak. Ezután körbevezettek minket az erőmű területén. Páratlan élmény volt, hiszen előtte még sosem jártam ott. Csak ajánlani tudom azoknak, akik érdeklődnek a fizika iránt. A látogatást követően visszatértünk szálláshelyünkre, ahol az est folyamán egy csapatok közti vetélkedőt szerveztek nekünk. A csapatunkat kiegészítette Leszko Tamás, aki a Békés Megyei Hírlapnál dolgozik, és ő vitt minket el Alsómocsoládra az újságíró Csath Róza kíséretében. Tamással az élünkön megnyertük a vetélkedőt. Másnap megkezdődött az újságírói munka, hiszen riportot kellett írni a paksi interjúk és az ott kapott élményeink alapján. Ennek eleget téve elvittek bennünket Bikalra, a reneszánsz birtokra. Az ember ott tényleg úgy érzi, hogy visszakerült a 15. századba, hiszen a falut a reneszánsz jegyében építették fel, az ott dolgozók is korhű ruhákban jártak. Az időutazás végére a lovas bemutató tette fel az i-re a pontot, hiszen elképesztő mutatókat mutattak be lovak hátán. A napunk itt még nem ért véget, hiszen szállásunkon íjászok vártak, akik beavattak minket az íjászkodás világába, majd magunk is kipróbálhattuk azt. Éjszaka várt még ránk a Szaturnusz, meg a csillagképek, amelyeket távcső segítségével közelebbről is meg tudtunk nézni. Az utolsó nap reggelén két előadáson is részt vettünk, amit a Somogy-, illetve a Tolna Megyei Hírlap szerkesztői tartottak. Aztán értékeltük az elmúlt három napot, majd elköszöntünk az újdonsült barátainktól. Rengeteg új dolgot tapasztaltam meg ezalatt a három nap alatt, így csak buzdítani tudok mindenkit, hogy írjon, mert az csak a hasznára válhat!

Gál Zsuzsa 12. A

Nyelvtanóra az iskolában:

– Én csinos vagyok. Na, gyerekek, milyen időben van ez a mondat?

– Múlt időben, tanárnő kérem!

Kémiaórán a tanár felír egy képletet a táblára, majd felszólítja az első sorban ülő Zsuzsikát:

– Nos, ez minek a képlete?

– Jaj, tanár úr, itt van a nyelvemen...

– Akkor köpje ki gyorsan, mert ez a sósav!

A nyári szünetben Móricka felmegy játszani Pistikéhez, azok 10. emeleti lakásába. Délután hazajönnek Pistike szülei és kérdezik a gyereket:

– Pistike, mit csináltatok Mórickával?

– Versenyeztünk, hogy melyikünk mer megszembre kihajolni az ablakomból.

– És hol van Móricka?

– Ő nyert.

KEZELÉS VAN ILYEN	TITKON FIGYELI	MEGFELELŐ	TÁG ... EST OMEN	OROSZ KÖLTŐ V. (ALAKSZANDR)	ELNÖK. RÖV.	HINTÓ HUZÁSÁRA SZOKTATOTT PACI	3,14 SPANYOL. RÖV.	FŐKÉNT, KÜLÖNÖSEN	
1								Á	SZÍNFAL
ELŐTAG: UJ ...CAFÉ (ITAL)		SZABÓ ESZKOZE KIKÖTŐ-HID				PEST M.-I KOZSÉG PÖKROKON			
		ÜRES SZÖFECSERLÉS ...ARRA					NYÚSZÍT SÍR, NÉPIESEN		
TULAJDONOTOK MELYIK EMBER?					NYOMÁS, ANGOLUL ...JOSÉ NAT				
	SZARVASFAJTA A MÁJ TERMELI			MIKLÓS, BECÉZVE LYUK, NÉPIESEN			EGYNEMŰ ZUZA ! SÜLYOSNAK ÉREZ		
KÖLTŐI PILLANGÓ	ENERGIA EGYSÉGE IGEKÖTŐ, RÉGISEN		SZABÓ M.: TÜNDER ... CIPŐT JAVIT				NILUS, NEMETŰL ATLÉTIKAI PÁLYA		
		KÖNYNYEZO SORS-ISTENNO				ROZSDA TORDAI ... (SZÍNESZNO)			
VÖLGYBE RAVASZT MEGHÚZ		FÉLMAJOM MÉRETRE VÁG				CSINÁLHAT ELEM !			
	GLÉDA TEHER-AUTO-MÁRKA		KEZILARDÁZO V. (CSILLA)						KENYERET ZSIROZ
EHE TŐ GOMBA SZOBOR-KÉSZÍTŐ			2		LENGYEL ÍRŐ RÉGI KELTA				
					IDEGEN IRÉN ISKOLAI ESZKÖZ				
SZÁLAKAT ÖSSZEKUSZÁL						A-TLAN PÁRJA INDIAI ÁLLAM			
			ÁRAT MAGASNAK TART						SZÍNESZT VOLT (JÓZSEF)
					SZÜKSÉG-PENZ BÉKÉS ... (KOMIKA)		HIÁNYOS VAM ! FÉNYCSÍK		
			E NAPON BOLGÁR HEGYSÉG			SZESZES ITAL TRÉFÁSAN FEJFEDŐ			
					BARANYA M.-I VÁROS SPANYOL BIKA				
			OROSZ VADÁSZGÉP ...-BE ANYVAG TŰZ ELFOJTÁSÁRA		FOLYÓNK TEHERGÉPKOCSI, RÖV.				
			EGY SZÓ BETŰIBŐL KIRAKOTT MÁSIK SZÓ	!	DÉL-AMERIKAI CSERJE				KÖTŐSZÖCSKA

Gyerekek, ki tud nekem mondani egy nagy folyót? – kérdezi a tanító néni.

Pistike jelentkezik:

– A Volga!

– Jól van, Pistike! Ki tud másikat?

– A Nílus! – kiáltja Jancsika.

– Ügyes vagy. Tud-e még egyet valaki?

Móricka jelentkezik, aztán mikor felszólítják, kimegy a tanító nénihez és oda-súgja a fülébe:

– A Duna.

– És ezt miért sutto-gva mondtad? – csodálkozik a tanító néni.

– Azért mert apukám azt mondta, hogy arról, ami nálunk folyik, csak sutto-gva lehet beszélni.

Impresszum:

A Békéscsabai Evangélikus Gimnázium kiadványa.

Főszerkesztő:

Paluska Krisztina.

Tördelőszerkesztők:

Szabó Kinga, Vári Hunor, Kollárovszky Tamás.

Szerkesztők:

Gábor Vivien, Huszka Petra, Bordás Dorottya, Torma Myri.

Nyomda: Javipa Kft.